

РЕШЕНИЕ

№ 6534

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8182** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на И. М. Ч. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004605/10.07.2020 г. по чл. 171, т. 1, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор сектор „Пътна полиция“ към СДВР – А. Д. Б., с която на жалбоподателя е временно отнето свидетелството за управление на МПС, до отпадане на основанието за това. С доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед, моли съда същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез процесуален представител поддържа жалбата.

Ответникът – полицейски инспектор към СДВР О“ПП“ – А. Д. Б. – редовно уведомен, не се представява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С оспорената заповед № 20-4332-004605/10.07.2020 г. от полицейски инспектор сектор „Пътна полиция“ към СДВР – А. Д. Б., на основание чл.171, т.1, б. „а“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – временно отнето СУМПС, до отпадане на основанието за това. Заповедта е мотивирана с прокурорско разпореждане № 25110/2020 г. по описа на СРП за извършване на проверка по досъдебно производство /ДП/ №228-ЗМК-886/2020 г. по описа на 04 РУ – СДВР, в

хода на която са постъпили данни, че И. М. Ч. страда от дългогодишно психиатрично заболяване, както и писмо рег. № И-1237/06.07.2020г. по описа на Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, видно от което лицето е регистрирано многократно в спешно звено на ЦПЗ, като при последния регистриран преглед на 12.10.2017г. е с диагноза F41.0 – „паническо разстройство“ /епизодична пароксизмална тревожност/.

Видно от постановление рег. № 25110/ 08.07.2020 г. по описа на СРП по ДП №228-ЗМК-886/2020 г. по описа на 04 РУ – СДВР, образувано срещу И. М. Ч. за престъпление по чл.325, ал. 3,вр. с ал. 1 от НК, са дадени разпореждания до началника на ОПП- СДВР в 5 дневен срок да се снабди с документи относно психическото състояние на лицето.

В изпълнение указанията на СРП е извършена проверка, която се изчерпва с представянето на писмо рег. № И-1237/06.07.2020г. по описа на Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, подписано от управителя д.р А. П., според което: Лицето И. М. Ч. не се води на диспансерно наблюдение. При направената проверка в базата на ЦПЗ,Проф. Н. Ш.“ - Е., е установено, че за лицето има регистрирани три прегледа в спешно звено на ЦПЗ на: 29.07.2013г., 23.02.2014г. и последният регистриран преглед е на 12.10.2017г. е с диагноза F41.0 – „паническо разстройство“ /епизодична пароксизмална тревожност/. След тази дата не разполагат с друга информация.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта.

По силата на императивната норма на чл. 171, ал.1, т.1 б."а" от ЗДвП за осигуряване безопасността на движението по пътищата се отнема временно свидетелството за правоуправление на водач, за когото видимо се установи, че не отговаря на медицинските или психологическите изисквания – до отпадане на основанието. Принципно изискването за психологическа годност е възведено с нормата на чл. 151, ал.4 от ЗДвП и касае единствено кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторни превозни средства от категориите С1, С, D1, D, Ттб (тролейбус) и Ттм (трамвайна мотриса). С разпоредбата на чл. 152, ал.1, т.1 от Закона е уредена компетентността на министъра на транспорта да определи изискванията за психологическа годност на лимитативно изброени категории водачи на МПС, сред които и тези с категория В при първоначално придобиване на правоспособност. От изложеното е видно, че след като е водач на МПС кат."В", жалбоподателят Ч. е адресат на гореизброените императивни норми на специалния ЗДвП и като такъв следва да отговаря и на психологическите изисквания за това – в смисъл, че следва да бъде психически здрав.

Разпоредбата на чл. 171, ал. 1, б"а" от ЗДвП намира приложение във всички случаи, когато има данни за поведение на водача, неотговарящо на определения стандарт, независимо от техния източник. Водачите, на които временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство по този ред, следва да преминават през психологическо изследване по реда и условията, определени в Наредба № 36 от 15.05.2006 г. При психологическото изследване се прави оценка за състоянието на психологическите качества на изследваното лице и съответствието им с изискванията към съответната категория или професионална група. С налагането на принудителна административна мярка временно се ограничава правото на управление на моторни превозни средства, с оглед да бъде установено по предвидения в закона ред дали са всички медицински или психологически изисквания за правоспособността на водача. Именно затова законодателят е предвидил срок за временното ограничение на правото на управление на МПС - до отпадане на основанието.

Съгласно чл. 170, ал.1 от АПК в хода на производството административният орган следва да установи съществуването на фактическите обстоятелства, на които се е позовал при издаване на оспорения си акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Съдът намира, че в конкретния казус дължимото доказване не е проведено, тъй като от събраните в хода на съдебното дирене доказателства не се установява по несъмнен и категоричен начин, че И. М. Ч. не отговаря било на медицинските или на психологическите изисквания за водач на МПС.

Единственият документ, на който се е позовал административният орган в случая е писмо рег. № И-1237/06.07.2020г. по описа на Център за психично здраве „Проф. Н. Ш.“, като съдържанието му е тълкувано превратно в смисъл, че лицето е регистрирано многократно в спешно звено на ЦПЗ. Всъщност лицето има регистрирани три прегледа в спешно звено на ЦПЗ на: 29.07.2013г., 23.02.2014г. и на 12.10.2017г., и не се води на диспансерно наблюдение.

Изводът за наличието на основанието на чл. 171, ал.1, б."а" от ЗДвП, досежно Ч., не е мотивиран с доказателства, че за водача видимо е установено, че не отговаря на медицинските или психологическите. В нарушение на изискването на чл. 35 и чл. 36 от АПК в хода на производството пред административния орган не са събрани никакви други доказателства относно централния подлежащ на доказване факт – възприетата психологическа непригодност на И. М. Ч., а това е съществено нарушение на процесуалните правила е резултирало в неизясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, съответно – и в постановяване на заповедта за ПАМ при фактическа липса на доказателства за това, че спрямо Ч. е налице правното основание по см.чл. 171, т.1, б."а" от ЗДвП.

Предвид изложеното оспореният акт като материално незаконосъобразен и несъответстващ на целта на закона, се явява незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Водим от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-4332-004605/10.07.2020 г. по чл. 171, т. 1, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор сектор „Пътна полиция“ към СДВР – А.

Д. Б., с която на И. М. Ч. е временно отнето свидетелството за управление на МПС, до отпадане на основанието за това.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: